

ENARA ETA AMETSEN KANPAMENTU MAGIKOA

Baziren behin mutil bat eta neska bat, Amets eta Enara deitzen zirenak.

Enara oso neska jatorra, indartsua eta ausarta zen. Ez zitzaion kolore argiko gauzak gustatzen. Amets aldiz beldurtia, lotsatia eta ahula zen. Ametsi kolore argiak izugarri gustatzen zitzaizkion. Eskolatik kanpamentu batera joan ziren. Eta heldu zirenean andereñoak esan zien jolastera joateko. Ordu bete geroago andereñoak esan zuen binaka jartzeko, lasterketa bat egin behar zutela eta, hiru giltza aurkitu behar zituztela. Amets eta Enara bakarrik geratu ziren eta andereñoak esan zien biak batera jartzeko.

Andereñoak mapa bat eman zioten altxorra aurkitzeko. Mapan agertzen ziren hiru giltzak aurkitu behar zituzten gaztelura sartzeko, eta altxorra lortzeko. Gaztelua mendiaren puntan zegoen. Andereñoak mapa eman zietenean Enara eta Ametsi, Enarak zabaldu egin zuen eta biak elkarri begira geratu ziren. Eta ikusi zuten baso arriskutsu bat zegoela mapan.

Andereñoak hasiera eman zuenean Enara eta Amets korrika abiatu ziren. Etxe beldurgarrira heldu zirenean giltza bila ekin zuten. Kamarotera igo ziren eta eskaileretan giltzetrako bat aurkitu zuten. Ondoren korrika joan ziren lakura. Lakura iritsi zirenean monstro

beldurgarria ikusi zuten. Konturatu ziren monstruoa lo zegoela eta bere gainean giltza bat zegoela. Poliki-poliki Amets lakura sartu zen giltzaren bila, baina uretara jausi zen eta Enarak azkar-azkar eskutik helduzion. Ametsek lortu zuen giltza hartzea Enarak heldu baino lehen. Hirugarren giltza zegoen. Ametsek Enarari lagundu zion zuhaitzera igotzen eta Enarak lortu zuen giltza hartzea, segituan gaztelura joan ziren korrika batean.

Azkenean gaztelura iritsi ziren. Hiru giltzak atera zituzten eta konturatu ziren giltza bakoitzak kolore bat zuela. Atean hiru leku zeuden giltzak sartzeko. Giltza bakoitza euren koloreko zuloan sartu zuten eta atea zabaldu zen. Atearen atzean eskailera batzuk ikusi zituzten eta eskaileretan gora joan ziren. Goian bi urrezko kopa eta bi domin zeuden bientzat. Autobusean etxera bidean. Enara eta Amets pozik eta alai joan ziren.

Hala bazan edo ez bazan santu dadila kanpamentu magikoan.

